

Blandt disse Metoder og Principper forekommer følgende de Høje Kontraherende Parter som værende af en særlig og paatrængende Betydning:

1. Det ovennævnte ledende Princip, at Arbejde ikke udelukkende bør betragtes som en Vare eller Handelsartikel.
2. Ret til Sammenslutning i ethvert lovligt Øjemed, saavel for Arbejdsgivere som for Arbejdere.
3. Udbetalingen til Arbejderne af en Løn, der sikrer dem en passende Levofod, saaledes som det forstaas paa deres Tid og i deres Land.
4. Indførelse af 8 Timers Arbejdsdagen eller 48 Timers Arbejdsugen som et Maal, der skal naas overalt, hvor det endnu ikke er naaet.
5. Indførelse af en ugentlig 24 Timers Hvile, der om muligt skal indbefatte Søndagen.
6. Afskaffelse af Børns Arbejde og Forpligtelse til for unge Mennesker af begge Køn at indføre de nødvendige Indskrænkninger i deres Arbejde, saa at de kan fortsætte deres Uddannelse, og at deres legemlige Udvikling sikres.
7. Princippet om lige Løn for Mænd og Kvinder for Arbejde af samme Værdi.
8. De i hvert Land med Hensyn til Arbejdsforholdene udstedte Forskrifter skal sikre alle Arbejdere, der lovligt opholder sig i Landet, en retfærdig økonomisk Behandling.
9. Hver Stat skal indrette en Inspektionstjeneste, i hvilken Kvinder skal tage Del, for at sikre Gennemførelsen af Lovene og Forskrifterne om Arbejdernes Beskyttelse.

Uden at ville fastslaa, at disse Metoder og Principper er fuldstændige eller endelige, mener de Høje Kontraherende Parter, at de er egnede til at danne en Ledetraad for Folkenes Forbunds Politik, og at de, dersom de vedtages af de